

5. MIŁOSIĘRDZIE JAKO WYZWOLENIE PRZEZ PRAWDĘ – FORMACJA SUMIEŃ

Wstęp

Przy zapowiedzi tematu spotkania przeczytać lub przekazać własnymi słowami następujące myśli:

Właściwe pojmowanie miłosierdzia Bożego nie słyca rozumienia istoty nawrócenia i nie sprowadza go do sentymentalnego uczucia. Nasz ruch, wyrastający z formacji katechumenalnej i wyczulony na doświadczanie spotkania z Bogiem poprzez liturgię, jest szczególnie powołany do dawania świadectwa pokazującego, w jaki sposób poprzez posługę Kościoła dar Bożego miłosierdzia sływa na wszystkich, którzy pragną nie tylko otrzymać ulgę w doznawanych cierpieniach, ale też w słowie Bożym i sakramentach szukają drogi wyzwolenia z grzechów i ocalenia własnej godności. Szerzenie miłosierdzia Bożego to także świadectwo o życiu duchowym prowadzonym na bazie solidnych podstaw teologicznych; jest ono niezwykle ważne w czasach, w których tak wielu ludzi szuka jedynie płytkich doznań religijnych i zaspokojenia własnych potrzeb emocjonalnych, a nie autentycznego spotkania z Bogiem żywym.

Sprawozdanie z realizacji postanowień podjętych na poprzednim spotkaniu

- Czy zastanawiałem się nad wymiarem pokutnym w moim życiu?
- Czy refleksja nad różnymi, pozasakramentalnymi formami pokuty przyniosła jakieś owoce w moim życiu duchowym?

Widzieć

Rozmowa na podstawie następujących pytań i sugestii:

- Co odpowiedzieć na zarzut, że skoro Bóg jest miłosierny, to niejako Jego cechą jest przebaczenie i dlatego nie warto się zbytnio przejmować własnymi grzechami?
- Czy kult miłosierdzia Bożego może stać się zagrożeniem dla tradycyjnego pojmowania istoty nawrócenia i pokuty? Kiedy istnieje takie zagrożenie?
- W jaki sposób kult miłosierdzia Bożego pogłębia nasze życie duchowe? (Czy daje nam np. doświadczenie bliskości Boga?)
- W jaki sposób życie duchowe może stać się jedynie zaspakajaniem własnych potrzeb emocjonalnych? Komu zagraża takie niebezpieczeństwo?

Osądzić

Po przeczytaniu tekstów następuje czas wspólnej refleksji nad nimi, ewentualne wyjaśnienie niezrozumiałych fragmentów itp.

Rz 12, 1–2:

A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej. Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniacie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

Ef 4, 14–15:

[Chodzi o to], abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu. Natomiast, żyjąc prawdziwie w miłości, sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową – ku Chrystusowi.

Katechizm Kościoła katolickiego, p. 1785:

W formowaniu sumienia słowo Boże jest światłem na naszej drodze; powinniśmy przyjmować je przez wiarę i modlitwę oraz stosować w praktyce. Powinniśmy także badać nasze sumienie, wpatrując się w krzyż Pana. Jesteśmy wspierani darami Ducha Świętego, wspomagani świadectwem lub radami innych ludzi i prowadzeni pewnym nauczaniem Kościoła.

Działać

Refleksja nad rolą formacji Ruchu Światło-Życie w kształtowaniu sumień, a także wszelkich innych płaszczyzn życia jej uczestników: na ile się ona dokonuje, gdzie są jej słabe strony, jak im zaradzić. Konkretnie postanowienia będące zwłaszcza odpowiedzią na dostrzeżone mankamenty w realizacji programu formacyjnego ruchu.

Propozycja modlitwy

– Medytacja nad słowami pieśni: „Posyłam was”:

1. Posyłam was na pracę bez nagrody,
na ciężki, twardy i niewdzięczny trud,
niezrozumienie, drwiny i obmowy.
Posyłam was, przydawać do mych trzód.

Ref.: Tak jak Ojciec Mój posłał Mnie, tak i Ja was ślę.

2. Posyłam was opatrzyć ciężkie rany,
pomagać słabym, ich ciężary nieść,
pocieszać smutnych, wspomnieć zapomnianych,
posyłam was, radosną głosić wieść.
3. Posyłam was na krańce tego świata,
gdzie w samotności serce nieraz łka,
opuścić każę ojca, matkę, brata,
posyłam was na drogi Mojej szlak.

4. Posyłam was do serc z zawiści twardych,
do oczu ślepych, zaciśniętych rąk,
gdzie trzeba serc gorących i ofiarnych,
posyłam was na całej ziemi krąg.
- Tajemnica różańca: modlitwa w Ogrójcu (z dopowiedzeniami zwracającymi uwagę na dochowanie wierności Bogu, wypełnienie Jego woli).